

Arena Ibrox Park din Glasgow. Un stadion plin ochi la o partidă de fotbal din campionatul Scoției de la începutul secolului trecut. Meci viu disputat nu doar în teren, ci și în tribune.

Fuge pământul de sub picioare

Suporterii cântă întruna, susținându-și frenetic echipele favorite. Cele două galerii adverse, înghesuie în peluze, gălăgioase până peste poate, se înjură reciproc.

Dacă nu făceau atâta zgomot și erau mai atenți la ceea ce se întâmplă în jur, microbiștii și-ar fi dat seama că pământul începe să le fugă de sub picioare. Poate reușeau să se retragă nevătămați. Tribunele putrede crăpau în urma ploilor abundente căzute cu o noapte înainte.

Frapați însă de confruntarea de pe câmpul de joc, spectatorii țopăiau, grăbind catastrofa. În minutul 51 al meciului, tribuna de vest s-a prăbușit. Sute de oameni au căzut în gol de la o înălțime de 12 metri. Tragedia s-a soldat cu zeci de morți, peste 500 de persoane fuseseră rănite.

Cine să sune alarma?

Păstrând proporțiile, cam astfel stau lucrurile în Republica Moldova. În timp ce suporterii diferitelor partide, fascinați de cotonogeala generală dintre forțele politice, se apostrofează reciproc într-o veselie, arena de sub picioarele lor se surpă, scrie Nicolae Negru pe www.deschide.md, preluat de Romanian Global News.

Cel de-al doilea stat românesc traversează cel mai periculos moment al scurtei sale istorii. Am

spus-o și o repet: de la dualitatea puterii până la războiul civil e un singur pas.

Antagonismul dintre cele două tabere care își revendică puterea și legalitatea crește pe oră ce trece. Unii apără instituțiile publice, încercând să mențină statu-quo-ul, alții, din contră, caută să le acapareze pentru a-și impune supremația.

Venezuela Europei se deteriorează văzând cu ochii. Dar cine să sune alarma când suporterilor le răpește tot timpul războirea cu rivalii?

Complotul Schröder - Putin

Catastrofa poate fi deja întrezărită la orizont cu ochiul liber, nimeni însă nu vrea s-o ia în seamă. Până și unii dintre partenerii occidentali se fac că plouă. Și nici nu-i de mirare.

Diplomația germană, condusă de stânga social-democrată, a colaborat cu Moscova în chestiunea moldovenească, acceptând soluția imorală a Kremlinului privind depășirea impasului politic survenit după alegerile parlamentare de la 24 februarie. Fără implicarea oamenilor lui Gerhard Schröder de la Berlin, lui Putin nu i-ar fi reușit pasiența.

Așa însă germanii au indus șefei diplomației pan-europene, dnei Mogherini, aflate la capăt de mandat la Bruxelles, ideea deșucheată că la Chișinău poate fi împăcată capra cu varza. Rusia cu Occidentul. Că ar fi posibilă o alianță dintre comuniștii românofobi și liberalii proeuropeni.

Au împins-o în brațele lui Kozak

Poziția toxică a simpatizanților lui Putin de la Berlin a distorsionat mandatul lui Johannes Hahn la Chișinău, împingând-o pe Maia Sandu în brațele vicepremierului rus Kozak. Tocmai de aceea președinta PAS a răspuns pozitiv la îndemnul Kremlinului de la finele zilei de 7 iunie de a ignora decizia Curții Constituționale și de a bate palma cu PSRM.

În loc să ceară opinia Bucureștiului sau a Washingtonului, care nu ar fi permis niciodată o coalizare a proeuropenilor cu rușii chiar și în numele luptei cu oligarhul cel rău, președinta PAS i-a crezut pe cuvânt pe prietenii lui Putin de la Berlin. Astfel, Maia Sandu a căzut într-o cursă care a compromis-o cumplit, generând totodată o primejdioasă dualitate a puterii.

Că liderul de la Kremlin este capul conspirației împotriva Republicii Moldova nu mai încapă nicio discuție. Putin, oligarhul numărul 1 al planetei, a apărut în fața camerelor de luat vederi ca să condamne regimul oligarhic de la Chișinău, asigurându-i totodată pe Igor Dodon, Maia Sandu și Andrei Năstase de sprijinul său personal.

Vizita emisarului UE, Johannes Hahn, la Chișinău, în loc să liniștească spiritele, a încurajat comportamentul anticonstituțional al liderilor blocului ACUM, contribuind, cu voie sau fără voie, la formarea monstruoasei coaliții a dreptei pro-occidentale cu partidul pro-Kremlin și la escaladarea tensiunilor politice. Buxellesul are și el, oricum ai da-o, vina lui pentru dezlănțuirea amenințătoarei crize constituționale la Chișinău.

Slugă la ruși

Nu este fără de cusur, desigur, și PDM. Democrației, după cum am arătat în repetate rânduri, au gafat monumental de-a lungul timpului, incitând spiritele în societate (tergiversarea emancipării efective a justiției, invalidarea alegerilor din Chișinău, expulzarea profesorilor turci, jocul dublu cu Șor etc).

Asta însă nicidecum nu justifică cochetarea rușinoasă a liderilor PAS și PPDA cu Moscova. Ultimele documente probează ceea ce bănuia toată lumea: Dodon n-a fost decât o slugă umilă a lui Putin la Chișinău, chiar el recunoscând că refuzul său de a se conforma deciziei Curții Constituționale i-a fost dictat de Kremlin.

Și președintele republicii, și liderii blocului ACUM știau din timp, înainte chiar să fie pronunțată decizia Curții Constituționale, că la 7 iunie expiră termenul rezervat de lege pentru formarea guvernului. De unde și concluzia că ambele tabere au complotat sub comanda lui Kozak pentru a dinamita ordinea constituțională în Republica Moldova.

Iată de ce când sperie azi poliștii ori funcționarii cu un procuror liber care îi va pedepsi pentru încălcarea Constituției, Andrei Năstase nu trebuie să uite că viitoarea justiție independentă îl va sancționa și pe el pentru sfidarea Legii Supreme și tentativa de uzurpare a puterii.

Degetul pe rană

În aceste împrejurări, o poziție rezonabilă a adoptat România care, firește, nu a făcut partizanat nici pentru una dintre părțile implicate în conflictul politic de la Chișinău. Scrisoarea adresată miercuri de președintele Klaus Iohannis liderilor Uniunii Europene, deși tardivă, pune degetul pe rană.

El amintește elementelor din UE care au colaborat cu Rusia, fără să-i numească, însă aluziile sunt străvezii, că Republica Moldova are vocație europeană. România, legată de ea prin istorie, limbă și cultură, dorește ca vectorul occidental al Chișinăului să nu fie periclitat.

Astfel, Bucureștiul preia inițiativa. Îi cere Bruxellesului să acționeze fără întârziere, punând umărul la stingerea focului pe care l-a aprins din neglijență, miopie și credulitate.

Din acest punct de vedere, poziția României este similară, în linii mari, cu atitudinea luată de SUA și NATO care consideră că lucrurile pot fi îndreptate la Chișinău doar prin respectarea statului de drept. Nu poți, de bună seamă, să lupți cu justiția părtinitoare și „statul capturat” prin abordări revoluționar-nihiliste, prin desconsiderarea legilor și instanțelor judecătorești. Abuzul, chiar și din considerente nobile, generează un abuz și mai mare.

Oricum ai întoarce-o, acuta criză constituțională de la Chișinău poate fi soluționată doar în urma implicării României și a aliaților occidentali (SUA, NATO, UE). Asta e evident. Bucureștiul trebuie să fie vioara întâi, deoarece Republica Moldova, orice s-ar spune, face parte din interesul național al României.

Nu-i timp de pierdut însă. Arena este pe cale să se dezintegreze.